

3.4. LA MARE DE DÉU D'AGOST

L'Església commemora el dia 15 d'agost l'Assumpció de la Mare de Déu, és a dir, la seva mort, una mort que s'anomena repòs o dormició. La seva mort santa era considerada com un trànsit de la vida mortal a la immortalitat gloriosa.

La seva imatge reposava sobre un llit encortinat, rodejada d'àngels, flors i lluminària, disposat al mig del temple. Després de la veneració que li tributaven els fidels sortia la processó solemne. A Barcelona aquesta processó sortia de l'església de Santa Maria del Pi i era anomenada *Enterrament de la Mare de Déu*.

Tot i que, des de temps remots a Catalunya, ha estat venerada la Verge Assumpta, el misteri de la seva assumpció al cel ha estat sempre difícil d'entendre pel poble. Per aquest motiu, al llarg del temps, s'ha inventat una sèrie de narracions miraculoses que facilitaven la seva comprensió.

El llit de la Mare de Déu de la parròquia de Santa Maria del Pi de Barcelona

3.4.1. El misteri de l'Assumpció

A prades, el segle XVI, s'havia representat un misteri de l'Assumpció de la Mare de Déu. La ciutat valenciana d'Elx representa cada any el misteri de l'Assumpció de la Mare de Déu, que constitueix un dels documents de teatre medieval més interessants que es conserven. No es coneix el seu origen exacte, però consta en documents que els **Misteri d'Elx** ja es representava l'any 1353.

El drama es representa dins l'església. La representació comença

a la tarda de la vigília i constitueix un espectacle impressionant per a la gent que hi assisteix. Al misteri s'hi barregen elements operístics, litúrgics i acrobàtics. La imaginació i la sorpresa més gran la proporcionen els àngels que apareixen i desapareixen per la cúpula de la basílica. Després de l'Ascensió de la Verge, els àngels obren els seus mocadors i ruixen la gent amb espurnes d'or, i la Mare de Déu és coronada i la banda conjuntament amb l'orgue toquen la marxa reial; les campanes toquen fort i la gent es lliura a exclamacions d'alegria.

Maria és enduta al cel, un dels fragments més emotius del Misteri

3.4.2. La festa major

La devoció mariana és molt arrelada al Principat, com ho prova la nombrosíssima quantitat d'altars, ermites i santuaris que li són dedicats; també ho prova el fet que infinitat de pobles hagin escollit la Mare de Déu d'Agost per celebrar la festa major.

Potser una quarta part de les poblacions catalanes celebren la seva festa major el 15 d'Agost, com ara: Vallvidrera, Manlleu, Amer, Àger, Arbeca, Organyà, Roses, Falset... El barri de gràcia de Barcelona celebra la seva festa major que té fama per l'ornamentació dels seus carrers, la fira i els balls.

Carrer de Gràcia durant la seva festa major

